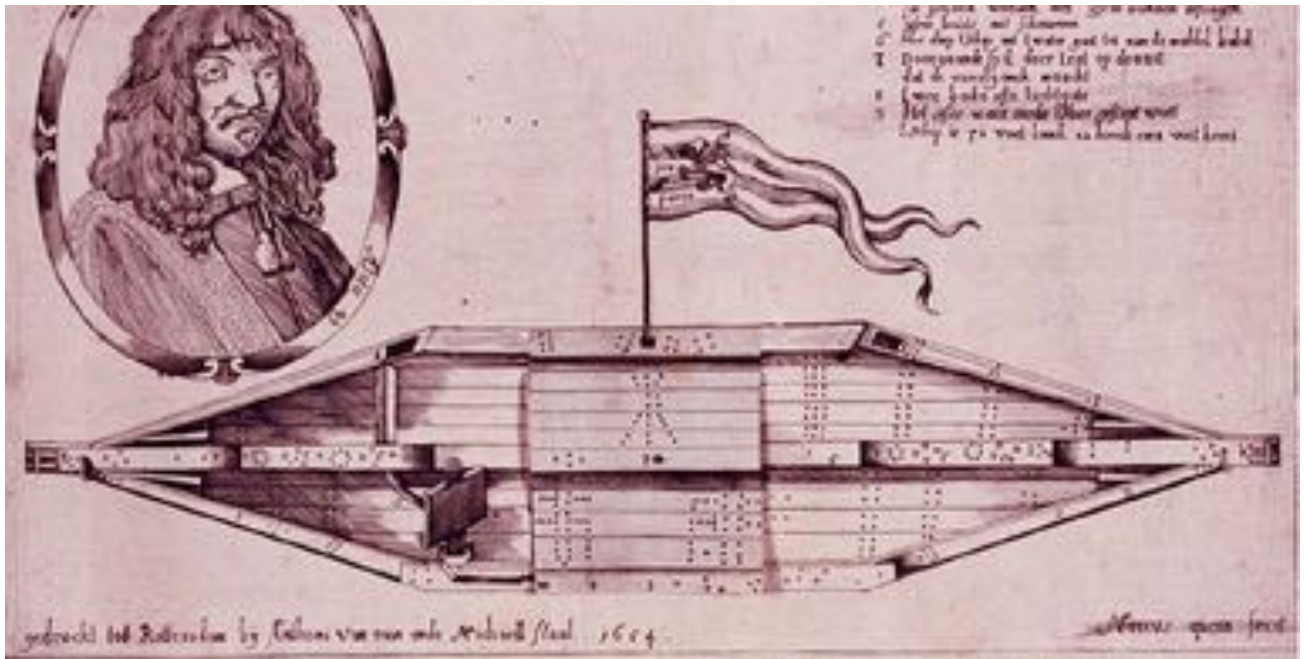

Het Malleschip van Rotterdam

Kees Waij

Het Malleschip van Rotterdam (1653)

223 jaar voor Jules Verne zijn “Nautilus” bedacht, werd in Rotterdam daadwerkelijk een soort onderzeeër annex ramschip gebouwd. Het Rotterdamse publiek, sterk in het verzinnen van bijnamen, noemde het al snel “Het Malleschip”.

Tijdens de “Eerste Engelse Zeeoorlog” 1652-1654 suggereerde een uit Frankrijk afkomstig werktuigkundig ingenieur de Staten van Holland dat hij een nieuw model ramschip had ontworpen dat ieder vijandelijk vaartuig in de korst mogelijke tijd in de grond kon boren. Supersnel zou het zijn, in één dag heen en weer naar Londen en dan nog en passant een groot aantal (100) oorlogsschepen, zowel op zee als in de haven, vernietigen werd gegarandeerd. In 20 dagen zou deze onderzeeër naar Indië kunnen varen.

D’Esson, seigneur d’Aigmont die bij diverse gravures van het schip ‘Mathesios le Sieur de Lisson, meester in de vrije kunsten’, ‘Duson’, ‘Deson’, ‘Le Son’, genoemd wordt, maar in Rotterdam vooral bekend werd als ‘Jean Duson’ bouwde op een werf aan de Boompjes een onoverwinnelijk vaartuig genaamd ‘Oorlogs-Blixem te Zee’, 72 voet lang, 12 voet hoog en 8 voet breed. Het had geen zeilen. De voortstuwing geschiedde door een in het midden geplaatst schoepenrad dat aangedreven werd door een veermechanisme. Duson dacht dat een snelheid van zeker 15 mijl per uur bereikt kon worden, hij was zo zeker van zijn zaak dat hij proefnemingen niet nodig achtte.

Op de dag van de tewaterlating en de beloofde proefvaart op de Maas, werd het toegestroomde publiek bitter teleurgesteld. Jean Duson had ingezien dat hij zijn beloften niet kon waarmaken en was stilletjes en met achterlating van de nodige schulden met de Noorderzon vertrokken.

Het casco heeft nog vele jaren op de werf liggen verkommeren en werd later als brandhout verkocht.

Kees Waij, april 2016

* De Gravure behoort tot het openbaar domein.